

แบบรายงานสรุปผลการเข้าร่วมประชุม/สัมมนา/ศึกษา/ดูงาน หรือเข้ารับการฝึกอบรม

เรียน หัวหน้าฝ่ายบริหารทรัพยากรมนุษย์

ด้วยข้าพเจ้า นางกัลยกร มีศิริภัทร ตำแหน่ง หัวหน้าส่วน (ระดับ ๖) ส่วนบริหารทรัพยากรมนุษย์ ฝ่ายทรัพยากรมนุษย์ สำนักบริหารกลาง ได้รับอนุมัติให้เข้ารับการฝึกอบรม หลักสูตร “PDPA for HR กฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล สำหรับงานบริหารทรัพยากรบุคคล” จากสมาคมรัฐศาสตร์แห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เมื่อวันที่ ๑-๒ เมษายน ๒๕๖๔

บัดนี้ ข้าพเจ้า และนางสาวจุฑารัตน์ฯ ได้เข้ารับการฝึกอบรมเสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงขอรายงานสรุปผลให้ทราบ ดังนี้

๑. การเข้ารับการฝึกอบรม มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

๑. เพื่อให้ได้รับความรู้เกี่ยวกับการพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒
๒. เพื่อนำความรู้ที่ได้รับเกี่ยวกับการพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒

ไปปรับใช้ในการดำเนินงาน

๒. เนื้อหาและหัวข้อการสัมมนา มีดังนี้

PDPA (Personal Data Protection Act, B.E. ๒๕๖๒ (๒๐๑๙)) คือ พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ ซึ่งได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาไปเมื่อ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๖๒ และมีผลบังคับใช้เมื่อ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๖๒ แล้วในบางส่วน โดยวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๖๓ เป็นวันที่ พ.ร.บ.นี้มีผลบังคับใช้ตามกฎหมายทั้งฉบับ เหตุผลในการประกาศใช้ PDPA เนื่องจากเทคโนโลยีก้าวหน้าขึ้น ช่องทางสื่อสารต่าง ๆ มีหลากหลายขึ้น ทำให้การละเมิดสิทธิความเป็นส่วนตัวของข้อมูลส่วนบุคคลทำได้ง่ายขึ้น และหลายครั้งก็นำมาซึ่งความเดือดร้อนรำคาญหรือสร้างความเสียหายให้แก่เจ้าของข้อมูล ตลอดจนสามารถส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศได้ด้วย จึงต้องมีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลขึ้นเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ กลไก หรือมาตรการกำกับดูแลเกี่ยวกับการให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่รวมถึงการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลขึ้น

ข้อมูลส่วนบุคคล

นิยามกฎหมายไทย มาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ คือข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลซึ่งทำให้สามารถระบุตัวบุคคลนั้นได้ ไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม โดยข้อมูลของผู้ถึงแก่กรรม และข้อมูลนิติบุคคล ไม่ถือเป็นข้อมูลส่วนบุคคลตาม พ.ร.บ.นี้

ข้อมูลส่วนบุคคล (Personal Data) ได้แก่ ชื่อ-นามสกุล, เลขประจำตัวประชาชน, ที่อยู่, เบอร์โทรศัพท์, วันเกิด, อีเมล, การศึกษา, เพศ, อาชีพ, รูปถ่าย, ข้อมูลทางการเงิน นอกจากนี้ยังรวมถึง **ข้อมูลส่วนบุคคลที่มีความละเอียดอ่อน (Sensitive Personal Data)** เช่น ข้อมูลทางการแพทย์หรือสุขภาพ, ข้อมูลทางพันธุกรรมและไบโอเมตริกซ์, เชื้อชาติ, ความคิดเห็นทางการเมือง, ความเชื่อทางศาสนาหรือปรัชญา, พฤติกรรมทางเพศ, ประวัติอาชญากรรม, ข้อมูลสุขภาพแรงงาน เป็นต้น สำหรับผู้ประกอบการที่เคยเก็บข้อมูลของลูกค้า ลูกจ้าง

ผู้มาติดต่อ...

ผู้มาติดต่อ หรือเคยนำข้อมูลมาเพื่อวิเคราะห์และพัฒนาการขายหรือการให้บริการจนเป็นส่วนหนึ่งของการทำธุรกิจ ผู้ประกอบการจะต้องปรับปรุงตัวให้ทันการบังคับใช้กฎหมายฉบับใหม่ แต่เนื่องจากกฎหมายฉบับนี้ยังเป็นเรื่องใหม่ จึงต้องให้หน่วยงานภาครัฐสร้างองค์ความรู้และกลไกในการกำกับดูแลขึ้นมาก่อน ยังไม่เริ่มใช้บังคับทันที และภาคธุรกิจ ยังมีเวลาปรับตัว วางระบบการเก็บข้อมูลและการใช้ข้อมูลใหม่ เพื่อให้ไม่ถูกลงโทษตามกฎหมาย และเพื่อคุ้มครอง สิทธิของเจ้าของข้อมูลได้อย่างมีมาตรฐาน

สิทธิของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล (Data Subject) ได้แก่

๑. สิทธิในการได้รับการแจ้งให้ทราบ (Right to be informed)
๒. สิทธิในการขอเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคล (Right of access)
๓. สิทธิในการขอให้โอนข้อมูลส่วนบุคคล (Right to data portability)
๔. สิทธิในการคัดค้านการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล (Right to object)
๕. สิทธิในการขอให้ลบหรือทำลาย หรือทำให้ข้อมูลส่วนบุคคลเป็นข้อมูลที่ไม่สามารถระบุตัวบุคคล (Right to Erasure also known as right to be forgotten)
๖. สิทธิในการขอให้ระงับการใช้ข้อมูล (Right to restrict processing)
๗. สิทธิในการขอให้แก้ไขข้อมูลส่วนบุคคล (Right of rectification)

บุคคลที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลส่วนบุคคล

๑. เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล (Data Subject) คือ บุคคลที่ข้อมูลระบุไปถึง
๒. ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล (Data Controller) คือ บุคคลหรือนิติบุคคลซึ่งมีอำนาจหน้าที่ “ตัดสินใจ” เกี่ยวกับการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล
๓. ผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล (Data Processor) คือ บุคคลหรือนิติบุคคลซึ่งดำเนินการเกี่ยวกับการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล “ตามคำสั่งหรือในนามของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล” ทั้งนี้บุคคลหรือนิติบุคคลซึ่งดำเนินการดังกล่าว ต้องไม่เป็นผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล

การเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผย ข้อมูลส่วนบุคคล สามารถทำได้ในกรณีต่อไปนี้ (มาตรา ๗)

๑. ได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล
๒. จัดทำเอกสารประวัติศาสตร์ หรือจดหมายเหตุเพื่อประโยชน์สาธารณะ การศึกษาวิจัยหรือการจัดทำสถิติ
๓. ป้องกันหรือระงับอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย หรือสุขภาพของบุคคล
๔. จำเป็นเพื่อปฏิบัติตามกฎหมาย หรือสัญญา
๕. จำเป็นเพื่อประโยชน์โดยชอบด้วยกฎหมายของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือของบุคคลอื่น
๖. จำเป็นเพื่อประโยชน์สาธารณะ และการปฏิบัติหน้าที่ในการใช้อำนาจอธิปไตย

ตามมาตรา ๔...

ตามมาตรา ๔ พ.ร.บ. นี้ ไม่ใช่บังคับแก่

๑. การเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลของบุคคลที่ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อประโยชน์ส่วนตน หรือเพื่อกิจกรรมในครอบครัว

๒. การดำเนินการของหน่วยงานของรัฐ ที่มีหน้าที่ในการรักษาความมั่นคงของรัฐ ซึ่งรวมถึงความมั่นคงทางการคลังของรัฐ หรือการรักษาความปลอดภัยของประชาชน รวมทั้งหน้าที่เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน นิติวิทยาศาสตร์ หรือการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์

๓. บุคคลหรือนิติบุคคลซึ่งใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่ทำการเก็บรวบรวมไว้เฉพาะ เพื่อกิจการสื่อมวลชน งานศิลปกรรม หรืองานวรรณกรรม อันเป็นไปตามจริยธรรมแห่งการประกอบวิชาชีพหรือเป็นประโยชน์สาธารณะเท่านั้น

การส่งหรือโอนข้อมูลส่วนบุคคลไปยังต่างประเทศ (Cross-border Personal Data Transfer)

ประเทศปลายทางหรือองค์การระหว่างประเทศ ที่รับข้อมูลส่วนบุคคลต้องมีมาตรฐานการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่เพียงพอ เว้นแต่จะได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูล หรือเป็นการปฏิบัติตามกฎหมาย/สัญญา หรือเพื่อประโยชน์สาธารณะเป็นสำคัญเท่านั้น

บทลงโทษหากไม่ปฏิบัติตาม PDPA

เพื่อให้ข้อมูลส่วนบุคคลถูกนำไปใช้ในทางที่เหมาะสมและเป็นประโยชน์ การให้ข้อมูลแต่ละครั้งจึงต้องพิจารณาอย่างรอบคอบก่อนให้ข้อมูล เช่น การให้ข้อมูลเพื่อจัดส่งสินค้า หากมีการขอข้อมูลที่ไม่เกี่ยวกับการจัดส่ง เจ้าของข้อมูลก็มีสิทธิปฏิเสธการให้ข้อมูลนั้น และในส่วนของผู้เก็บข้อมูล ก็ต้องรู้ขอบเขตในการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคล มีระบบในการควบคุม/ยืนยันตัวตนในการเข้าถึงข้อมูล และจำเป็นต้องมีการกำหนดนโยบายองค์กรเพื่อให้บุคคลที่เกี่ยวข้องปฏิบัติตาม เพราะหากไม่ทำตามอาจได้รับโทษ ดังนี้

๑. ความรับผิดทางแพ่ง ตามความเสียหายที่เกิดขึ้นจริง และอาจต้องชดเชยค่าสินไหมทดแทนเพิ่มขึ้น โดยสูงสุดไม่เกิน ๒ เท่าของค่าเสียหายที่แท้จริง

๒. โทษทางอาญา จำคุกสูงสุดไม่เกิน ๑ ปี หรือปรับไม่เกิน ๑ ล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๓. โทษทางปกครอง ปรับสูงสุดไม่เกิน ๕ ล้านบาท

การดำเนินการในการเก็บข้อมูล ใช้ข้อมูล และเปิดเผยข้อมูล

๑. การเก็บข้อมูล ใช้ข้อมูล เปิดเผยข้อมูล ต้องได้รับความยินยอมเสมอ

หลักการทั่วไปนี้เขียนไว้ชัดเจนใน พ.ร.บ.ข้อมูลส่วนบุคคลฯ มาตรา ๑๙ ที่ว่า "ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลจะกระทำการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลไม่ได้ หากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลไม่ได้ให้ความยินยอมไว้ก่อน หรือในขณะนั้น เว้นแต่บทบัญญัติ แห่งพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้กระทำได้" การกระทำใดๆ กับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้อื่นโดยไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูล มาตรา ๘๓ กำหนดโทษปรับทางปกครองไว้ สูงสุดไม่เกิน ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท สำหรับข้อมูลส่วนบุคคลที่มีความอ่อนไหวเป็นพิเศษ เช่น ข้อมูลเรื่องเชื้อชาติ เผ่าพันธุ์ ความคิดเห็นทางการเมือง ความเชื่อในลัทธิ ศาสนาหรือปรัชญา พฤติกรรมทางเพศ ประวัติอาชญากรรม ข้อมูลสุขภาพ ความพิการ ข้อมูลสหภาพแรงงาน ข้อมูลพันธุกรรม ข้อมูลชีวภาพ ฯลฯ มาตรา ๒๖ กำหนดว่า ต้องได้รับ "ความยินยอมโดยชัดแจ้ง" จากเจ้าของข้อมูล การเก็บข้อมูลที่มีความอ่อนไหวโดยไม่ได้รับ

ความยินยอม ...

ความยินยอมโดยชัดแจ้ง และน่าจะทำให้เจ้าของข้อมูลเสียหาย **มาตรา ๗๙ วรรคสอง** กำหนดโทษจำคุกไม่เกิน ๑ ปี ปรับไม่เกิน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท การเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลโดยไม่ได้รับความยินยอม และน่าจะทำให้เจ้าของข้อมูลเสียหาย **มาตรา ๗๙** กำหนดโทษจำคุกไม่เกิน ๖ เดือน ปรับไม่เกิน ๕๐๐,๐๐๐ บาท ถ้าผู้ประกอบการเปิดเผยข้อมูลเพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้ โดยไม่ได้รับความยินยอม **มาตรา ๗๙ วรรคสอง** กำหนดโทษจำคุกไม่เกิน ๑ ปี ปรับไม่เกิน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท

๒. การขอความยินยอม ต้องทำเป็นหนังสือหรือผ่านระบบออนไลน์ตามแบบที่กำหนดไว้

มาตรา ๑๙ วรรคสอง กำหนดว่า "การขอความยินยอมต้องทำโดยชัดแจ้ง เป็นหนังสือหรือทำโดยผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ เว้นแต่ โดยสภาพไม่อาจขอความยินยอมด้วยวิธีการดังกล่าวได้"

ในการขอความยินยอม ต้องแจ้งวัตถุประสงค์ของการเก็บข้อมูล การใช้ข้อมูล การเปิดเผยข้อมูล และเพื่อให้ผู้ประกอบการแอบวางข้อความขอความยินยอมไว้เล็กๆ ไม่ให้เจ้าของข้อมูลสังเกตเห็น **มาตรา ๑๙ วรรคสาม** จึงกำหนดว่า การขอความยินยอมต้องแยกส่วนออกจากข้อความอื่นอย่างชัดเจน มีข้อความที่เข้าถึงได้ง่ายและเข้าใจได้ ใช้ภาษาที่อ่านง่าย ซึ่งคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลอาจออกประกาศกำหนดรูปแบบของเอกสารขอความยินยอม ผู้ประกอบการจึงต้องติดตามประกาศที่จะออกตามมาอย่างใกล้ชิด

นอกจากนี้ ในการขอความยินยอมผู้ประกอบการต้องให้อิสระในการตัดสินใจแก่เจ้าของข้อมูล ต้องไม่ถือเอาความยินยอมในการเก็บและใช้ข้อมูลเป็นเงื่อนไขในการเข้าทำสัญญาหรือการให้บริการต่างๆ โดยเจ้าของข้อมูลที่ให้ความยินยอมไปแล้ว หากเปลี่ยนใจก็มีสิทธิจะถอนความยินยอมเมื่อใดก็ได้ ผู้ประกอบการต้องจัดช่องทางไว้ให้ถอนความยินยอมได้โดยง่าย เช่นเดียวกับการให้ความยินยอม หากการขอความยินยอมไม่ถูกต้องตามที่กฎหมายเขียนไว้ ผู้ประกอบการก็จะมีสิทธิเก็บข้อมูลหรือนำข้อมูลไปใช้ได้ และการกระทำใดๆ กับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้อื่นโดยไม่ได้ผ่านการขอความยินยอมตามรูปแบบที่ถูกต้อง **มาตรา ๘๒** กำหนดโทษปรับทางปกครองไว้ สูงสุดไม่เกิน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท

๓. การเก็บข้อมูล ต้องแจ้งรายละเอียดและแจ้งสิทธิต่อเจ้าของข้อมูล

มาตรา ๒๓ กำหนดว่า แม้จะได้รับความยินยอมให้เก็บข้อมูลแล้วก็ตาม แต่ในการเก็บข้อมูลส่วนบุคคล จะต้องแจ้งให้เจ้าของข้อมูลทราบถึงรายละเอียดที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ วัตถุประสงค์ของการเก็บรวบรวมข้อมูล ข้อมูลที่จะเก็บรวบรวม และระยะเวลาที่คาดว่าจะเก็บข้อมูลไว้ บุคคลหรือหน่วยงานที่ข้อมูลอาจจะถูกเปิดเผย ข้อมูลของผู้ประกอบการและตัวแทนที่เป็นผู้เก็บข้อมูล สถานที่ติดต่อ และวิธีการติดต่อ นอกจากนี้ ยังต้องแจ้งสิทธิของเจ้าของข้อมูลให้ทราบด้วย เช่น สิทธิเข้าถึงและขอสำเนาข้อมูล สิทธิคัดค้านการเก็บข้อมูลและการใช้ข้อมูล สิทธิขอให้ลบหรือทำลายข้อมูล สิทธิขอให้แก้ไขข้อมูลให้ถูกต้อง สิทธิร้องเรียน ว่ามีการละเมิดข้อมูลส่วนบุคคลตามกฎหมายนี้ ฯลฯ การกระทำใดๆ กับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้อื่นโดยไม่แจ้งวัตถุประสงค์ แจ้งรายละเอียด และแจ้งสิทธิของเจ้าของข้อมูล **มาตรา ๘๒** กำหนดโทษปรับทางปกครองไว้ สูงสุดไม่เกิน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท

๔. ต้องเก็บข้อมูล

๔. ต้องเก็บข้อมูลจากเจ้าของข้อมูลเท่านั้น ห้ามเก็บจากแหล่งอื่น เว้นแต่รับแจ้ง

แม้จะได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลแล้วก็ตาม แต่มาตรา ๒๕ กำหนดว่า การเก็บข้อมูลต้องเก็บจากเจ้าของข้อมูลเท่านั้น กล่าวคือ ต้องให้เจ้าของข้อมูลเป็นผู้กรอกข้อมูลและมอบให้โดยตรง ผู้ประกอบการไม่สามารถเก็บข้อมูลจากแหล่งอื่นได้ เช่น ไม่สามารถค้นหาข้อมูลจากอินเทอร์เน็ตและบันทึกไว้เอง ไม่สามารถซื้อข้อมูลต่อมาจากผู้ประกอบการรายอื่น แม้จะได้รับความยินยอมแล้วก็ตาม

อย่างไรก็ตาม หลักการนี้มีข้อยกเว้นว่า ผู้ประกอบการยังสามารถเก็บข้อมูลจากแหล่งอื่นได้ หากเมื่อเก็บข้อมูลแล้วได้แจ้งให้เจ้าของข้อมูลทราบ พร้อมกับแจ้งสิทธิต่อเจ้าของข้อมูลโดยไม่ชักช้า หรือภายใน ๓๐ วัน และได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลให้เก็บข้อมูลจากแหล่งอื่นได้ แต่ผู้ประกอบการอาจจะไม่ต้องแจ้งให้เจ้าของข้อมูลทราบและขอความยินยอมใหม่ หากเป็นกรณีที่เจ้าของข้อมูลทราบอยู่แล้ว หรือต้องกระทำโดยเร่งด่วนตามที่กฎหมายกำหนด หรือกฎหมายกำหนดให้รายละเอียดบางประการเป็นความลับ

การเก็บข้อมูลส่วนบุคคลจากแหล่งอื่นที่ไม่ได้จากเจ้าของข้อมูลโดยตรง โดยไม่มีข้อยกเว้นให้เก็บข้อมูลได้ มาตรา ๘๓ กำหนดโทษปรับทางปกครองไว้ สูงสุดไม่เกิน ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท

๕. ธุรกิจใหญ่ ต้องมี "เจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูล" ของตัวเอง

กรณีที่ผู้เก็บข้อมูลเป็นหน่วยงานของรัฐ หรือเป็นผู้ประกอบการที่มีข้อมูลส่วนบุคคลเป็นจำนวนมาก หรือผู้ประกอบการที่กิจกรรมหลักเป็นการเก็บข้อมูล การใช้ข้อมูล หรือการเปิดเผยข้อมูล ต้องจัดให้มี "เจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล" เป็นของตัวเอง ซึ่งอาจเป็นพนักงานของผู้ประกอบการนั้นๆ หรือเป็นผู้รับจ้างให้บริการ หรือ outsource ก็ได้

โดยเจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลมีหน้าที่ให้คำแนะนำและตรวจสอบการดำเนินการของผู้ประกอบการให้เป็นไปตามกฎหมายนี้ ผู้ประกอบการจะต้องสนับสนุนการทำงานของเจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ต้องให้เจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลรายงานปัญหาไปยังผู้บริหารสูงสุดได้ และต้องไม่ไล่เจ้าหน้าที่ออกจากงานหรือเลิกจ้างเพราะการทำหน้าที่คุ้มครองข้อมูลตามกฎหมายนี้ ขณะเดียวกันเจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล มีหน้าที่ต้องแจ้งข้อมูลของตัวเองและวิธีการติดต่อให้กับเจ้าของข้อมูลและให้สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลทราบ ผู้ประกอบการที่ไม่จัดให้มีเจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล มาตรา ๘๕ กำหนดโทษปรับทางปกครองไว้ สูงสุดไม่เกิน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท

๖. การเก็บและใช้ข้อมูล ถูกตรวจสอบโดยคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญ

ตามมาตรา ๗๑ คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลจะแต่งตั้งคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญขึ้นมาเพื่อพิจารณาเรื่องร้องเรียนและตรวจสอบการกระทำของผู้ประกอบการ เมื่อเจ้าของข้อมูลเห็นว่า มีการเก็บข้อมูล ใช้ข้อมูล หรือเปิดเผยข้อมูลของตัวเองโดยปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายนี้ เช่น ไม่ได้ขอความยินยอมก่อน หรือไม่ได้แจ้งรายละเอียดให้เจ้าของข้อมูลทราบ ก็สามารถร้องเรียนไปยังคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญได้ กรณีที่คณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญพิจารณาแล้วเห็นว่า มีการปฏิบัติที่ไม่ถูกต้องจริง อาจให้มีการไกล่เกลี่ยกัน และมีอำนาจสั่งให้ผู้ประกอบการแก้ไขให้ถูกต้อง หรือสั่งห้ามกระทำการที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าของข้อมูลได้ มาตรา ๙๐ ให้อำนาจกับคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญสามารถสั่งปรับได้ โดยคำนึงถึงความร้ายแรงของการกระทำความผิด และขนาดของกิจการ หรืออาจจะสั่งเพียงแค่ว่าให้แก้ไขและตักเตือนก่อนก็ได้ ในการตรวจสอบข้อเท็จจริง คณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญมีอำนาจสั่งให้ส่งเอกสารหรือให้ข้อมูล หรือเรียกบุคคลมาชี้แจงข้อมูลได้ หากมีความจำเป็นก็อาจยื่น

คำร้องต่อ ...

คำร้องต่อศาลเพื่อขอเข้าค้ำ และยึดเอกสารเพื่อตรวจสอบข้อเท็จจริงได้ หากผู้ประกอบการกิจการได้รับคำสั่งจาก คณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญแล้วไม่ให้ความร่วมมือ ไม่มาชี้แจงข้อเท็จจริง มาตรา ๘๙ กำหนดโทษปรับทางปกครอง ไว้ สูงสุดไม่เกิน ๕๐๐,๐๐๐ บาท

๗. ข้อมูลคนตาย กฎหมายไม่คุ้มครอง

ตามมาตรา ๖ กำหนดนิยามของ "ข้อมูลส่วนบุคคล" ไว้ว่า "ข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลซึ่งทำให้สามารถระบุ ตัวบุคคลนั้นได้ ไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม แต่ไม่รวมถึงข้อมูลของผู้ถึงแก่กรรมโดยเฉพาะ" ดังนั้น ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง กับผู้ที่เสียชีวิตแล้ว จึงไม่อยู่ภายใต้การคุ้มครองของกฎหมายนี้ การเก็บข้อมูล การใช้ข้อมูล และการเปิดเผยข้อมูล ของผู้ที่เสียชีวิตแล้วสามารถทำได้โดยไม่ต้องขอความยินยอมจากทายาทก่อน

๘. บริษัทต่างชาติก็ไม่รอด! คุ้มครองข้อมูลของคนในประเทศ ไม่ว่าบริษัทตั้งอยู่ที่ใด

โดยหลักการทั่วไป กฎหมายของไทยที่ประกาศใช้ออกมาจะมีผลใช้บังคับเฉพาะกับการกระทำ ที่เกิดขึ้นในประเทศไทยเท่านั้น แต่ด้วยปัจจุบันการติดต่อสื่อสาร การส่งข้อมูล การเก็บข้อมูล และการใช้ข้อมูล เกิดขึ้นข้ามพรมแดนตลอดเวลา กฎหมายนี้จึงเขียนขอบเขตอำนาจการบังคับใช้ไว้กว้างขึ้นเป็นพิเศษ ตามมาตรา ๕ พ.ร.บ.ข้อมูลส่วนบุคคลฯ จะใช้บังคับกับผู้ประกอบการที่อยู่ในประเทศไทย ไม่ว่า การเก็บข้อมูล การใช้ข้อมูล หรือ การเปิดเผยข้อมูล จะเกิดขึ้นในประเทศหรือต่างประเทศก็ตาม และพ.ร.บ.ข้อมูลส่วนบุคคลฯ ยังใช้บังคับกับการ เสนอขายสินค้าหรือบริการให้แก่คนที่อยู่ในประเทศไทย หรือการเฝ้าติดตามพฤติกรรมของคนที่อยู่ในประเทศไทย ด้วย ไม่ว่า ผู้ประกอบการที่เก็บข้อมูล หรือใช้ข้อมูล หรือเปิดเผยข้อมูลจะอยู่ในประเทศหรือต่างประเทศก็ตาม

๙. ผ่าฝืนกฎหมายนี้ อาจโดน "ค่าเสียหายเชิงลงโทษ" จ่ายสองเท่า

มาตรา ๗๗ กำหนดว่า ผู้ประกอบการที่ฝ่าฝืน พ.ร.บ.ข้อมูลส่วนบุคคลฯ ทำให้เกิดความเสียหาย ต่อเจ้าของข้อมูลต้องชดเชยค่าเสียหายแก่เจ้าของข้อมูล เว้นแต่เป็นเหตุสุดวิสัย หรือความเสียหายเกิดจาก การกระทำของเจ้าของข้อมูลเอง หรือเป็นการปฏิบัติตามคำสั่งตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ กรณีที่ศาลตัดสินให้ ผู้ประกอบการต้องจ่ายค่าเสียหายแก่เจ้าของข้อมูล ตามมาตรา ๗๘ ศาลมีอำนาจสั่งให้ผู้ประกอบการจ่าย "ค่าเสียหายเชิงลงโทษ" เพิ่มขึ้นจากจำนวนค่าเสียหายที่แท้จริงได้ตามที่ศาลกำหนด แต่ไม่เกินสองเท่า ของค่าเสียหายที่แท้จริง ค่าเสียหายเชิงลงโทษในที่นี้เป็นเงินที่ต้องจ่ายเพิ่มจากความเสียหายที่เกิดขึ้นจริง ซึ่งเป็น มาตรการเพื่อ "ปราม" ไม่ให้ผู้ประกอบการกล้ากระทำความผิดอีก โดยศาลอาจกำหนดให้จ่ายค่าเสียหายโดย คำนึงถึงความร้ายแรงของความเสียหาย ผลประโยชน์ที่ผู้ประกอบการได้รับจากข้อมูลส่วนบุคคล สถานะทาง การเงินของผู้ประกอบการ ฯลฯ

๑๐. ยังมีเวลาเตรียมตัว เริ่มบังคับใช้ พ.ค.๖๓

สำหรับผู้ประกอบการที่ทำงานเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลยังพอมีเวลาให้เตรียมตัวกับความเปลี่ยนแปลง ตามกฎหมายนี้ และวางระบบขององค์กรให้พร้อมสำหรับการทำตามเงื่อนไขใหม่ๆ ทั้งตามพ.ร.บ.ข้อมูลส่วนบุคคลฯ และตามประกาศของคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่อาจจะตามมา เพราะมาตรา ๒ กำหนดให้ บทบัญญัติ เกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลและโทษของผู้ฝ่าฝืนเริ่มมีผลบังคับใช้เมื่อพ้น ๑ ปี นับตั้งแต่วันที่ประกาศใน ราชกิจจานุเบกษา หรือมีผลบังคับใช้วันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๖๓ เมื่อกฎหมายนี้ประกาศใช้ ส่วนที่มีผลบังคับใช้แล้ว

มีเพียงแค่ ...

มีเพียงแค่ หมวด ๑ คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล หมวด ๔ สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล และบทเฉพาะกาล เพื่อให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม เริ่มดำเนินการกระบวนการเพื่อสรรหาและแต่งตั้งคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลภายใน ๙๐ วัน และให้จัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลให้แล้วเสร็จภายใน ๑ ปี

๓. ประโยชน์ที่ได้รับจากการฝึกอบรม

☒ **ตนเอง** ได้แก่ ได้รับความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ที่สามารถนำมาปรับใช้การบริหารทรัพยากรบุคคลได้ และสามารถปฏิบัติได้ถูกต้องตามกฎหมายที่กำหนด

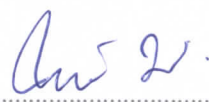
☒ **ต่อหน่วยงาน** ได้แก่ นำความรู้มาปรับใช้ในการออกกฎ ระเบียบ หลักเกณฑ์ หรือข้อบังคับ ที่สามารถบังคับใช้กับผู้ปฏิบัติงาน เพื่อให้เกิดความถูกต้องและเป็นการปฏิบัติตามกฎหมายที่กำหนด

๔. แนวทางในการนำความรู้ ทักษะที่ได้รับจากการฝึกอบรมครั้งนี้ ไปปรับใช้ให้เกิดประโยชน์แก่หน่วยงาน

ควรกำหนดคณะทำงาน เพื่อรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลที่หน่วยงานมีความจำเป็นต้องใช้งานในปัจจุบัน เพื่อให้คณะทำงานกำหนดมาตรการให้สอดคล้องกับกฎหมายฉบับนี้ในการทำข้อมูลส่วนบุคคลมาเก็บ ใช้ หรือเปิดเผย

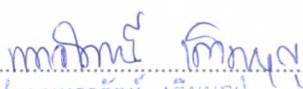
๕. **ความต้องการการสนับสนุนจากผู้บังคับบัญชา** เพื่อให้เกิดมีการขับเคลื่อนให้เกิดการดำเนินการตามกฎหมายฉบับนี้ ก่อนที่จะมีการประกาศใช้อย่างเป็นทางการในเดือนมิถุนายน ๒๕๖๔ เห็นควรให้ อ.อ.ป. แต่งตั้งคณะทำงาน เพื่อการดำเนินการตามกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล เพื่อให้การดำเนินการเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด

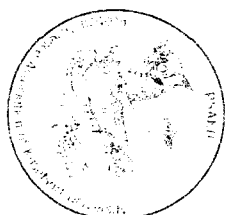
จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

(ลงชื่อ) ผู้เข้ารับการฝึกอบรม
(นางกัลยากร สิริภักดิ์)
หัวหน้าส่วน (ระดับ 7) ส่วนบริหารทรัพยากรมนุษย์
ฝ่ายทรัพยากรมนุษย์ สำนักบริหารกลาง

ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชา

เห็นควร ให้คณะกรรมการได้ ศึกษาดูในหน่วยงาน ผ.ทอ. ได้จัดทำแบบและนำไปใช้ใน
ปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้องในขั้นตอนต่อไป

(ลงชื่อ) (นางเนาวรัตน์ เต็มบุญ)
(หัวหน้าฝ่าย (ระดับ ๘) ฝ่ายทรัพยากรมนุษย์
สำนักบริหารกลาง

สมาคมรัฐศาสตร์แห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
Political Science Association of Kasetsart University

ขอมอบวุฒิบัตรฉบับนี้เพื่อแสดงว่า

นางกัลยกร มีศิริภัทร

ได้ผ่านการอบรม

หลักสูตรกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

สำหรับงานบริหารทรัพยากรบุคคล รุ่น 10 (PDPA for HR)

ระหว่างวันที่ 1 ถึงวันที่ 2 เมษายน 2564

และมีสัมฤทธิ์ผลตามเกณฑ์ของหลักสูตร

ให้ไว้ ณ วันที่ 2 เมษายน 2564

นายพุทธิสัตย์ นามเดช

ประธานที่ปรึกษา

สมาคมรัฐศาสตร์แห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์